VÌ SAO DA CỌP NHIỀU MÀU?

Sắp đến mùa mưa, Cọp bàn với Thỏ cùng đi bứt tranh về làm nhà. Thỏ khôn, cắt tranh đến đâu vuốt trải sạch đến đó. Lúc cuốn tranh mang về, Cọp bó cả tranh tốt tranh xấu và rác cỏ... Thấy tranh của Thỏ đẹp, Cọp hỏi:

- Cùng cắt tranh một bãi sao tranh của mày đẹp vậy?
 Biết Cọp có lấy được sáp ong mang về cho vợ con, Thỏ liền nói:
- Tôi bôi sáp ong, mật ong vào đấy! Vừa đẹp mà còn chắc nữa? Nay mai lợp nhà, mưa nắng sẽ không hư.
 - Thiệt hả! Từ lâu tôi vẫn chưa được ai bày cho biết.

Cọp tin lời lấy mật ong, sáp ong nhờ Thỏ bôi vào tranh ngay. Thỏ nhận lời, nhưng thực ra chỉ vuốt chải lại tranh cho Cọp. Sáp và mật ong Thỏ cất đi nơi khác để dùng. Giấu xong, Thỏ nói:

- Được rồi đấy. Giờ anh giúp tôi chở.

Cọp bằng lòng để Thỏ cột tranh lên lưng gùi. Buộc xong Thỏ lại nói:

- Tôi bây giờ lại đau bụng nữa. Không biết tự mình tôi có đi được không? Anh giúp cả tôi nữa nhé!

Thỏ nhảy lên ngồi trên bó tranh. Ăn sáp ong, mật ong xong. Thỏ lấy đá và bùi nhùi ra lấy lửa. Nghe tiếng bật lửa. Cọp nói:

- Ở trên đó lấy lửa, cháy tranh là chết cả tui đấy Thỏ ạ!
- Không đâu Thỏ nói Chén bát mình để trong túi và đụng vào nhau đấy.

Cọp yên tâm tiếp tục đi, trong khi đó Thỏ đã châm lửa.

Cọp yên tâm tiếp tục đi, trong khi đó Thỏ đã châm lửa từ bùi nhùi vào hai bộ tranh rồi nhảy xuống biến mất. Lửa cháy, Cọp không còn nhớ để mở dây, chạy khắp núi rừng. Lửa từ Cọp, cháy lan ra xa. Đứng ở trên cây, bầy chim bày vẽ:

- Chạy đi đâu lung tung vậy? Cháy ở trên lưng, sao ông không xuống tắm đi.

Cọp chạy ào xuống suối. Tắm xong, Cọp thấy cháy xém cả mình mẩy. Vì da Cọp từ đấy nhiều màu hơn trước và cũng từ đấy thấy lửa đâu Cọp cũng vội lánh xa.

Người kể: Điểu Kâu và Điểu Hùng

(Trích *Truyện cổ các dân tộc Tây Nguyên*, nhiều tác giả, Nhà xuất bản Văn hóa dân tộc, trang 472)